

Pedal

ดร.ภาวไล ดันจันทรังษี*

คาร์ล เซอร์นี (Carl Czerny) เป็นนักประพันธ์เพลงที่เล็งเห็นความสำคัญของการใช้เพดัลในบทเพลง เขากล่าวไว้ว่าการใช้เพดัลที่เหมาะสมจะทำให้เกิดเสียงที่ไพเราะมากขึ้นได้ โดยเซอร์นี ยังได้เขียนแบบฝึกหัดสำหรับการเล่นเพดัลไว้อีกด้วย ในวงการเปียโนมักมีข้อถกเถียงกันมากมายเกี่ยวกับการใช้เพดัลว่าจะใช้เมื่อใดและใช้อย่างไร ในบางครั้งแม้ในบทเพลงจะมีเครื่องหมายระบุการใช้เพดัลจากผู้ประพันธ์เพลง แต่นักเปียโนหลายๆ คนก็ยังคงใช้เพดัลตามการพิจารณาของตนเองมากกว่าที่จะให้ความสนใจกับเครื่องหมายเหล่านั้น สำหรับบทเพลงในยุคบาโรคและยุคคลาสสิกนั้น การใช้เพดัลมักเกิดจากวิจรรณญาณของผู้เล่นเองมากกว่าการเขียนระบุไว้ในโน้ต อาจเป็นเพราะเปียโนที่ต่างยุคต่างสมัยกัน ส่งผลให้วิธีการใช้เพดัล ต่างกันออกไป

คาร์ล เซอร์นี

หากต้องการเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์ว่า ทำไมจึงใช้เครื่องหมายระบุเพดัล ณ จุด นั้นๆ และต้องการให้เสียงออกมาอย่างไร เราก็ควรจะศึกษาถึงที่มาและการพัฒนากลไกของเพดัล ด้วยความเข้าใจนี้จะทำให้ผู้เล่นสามารถปรับและประยุกต์การใช้เพดัลได้อย่างเหมาะสมบนเปียโนในสมัยปัจจุบันนี้

ประวัติความเป็นมาของเปียโนและการพัฒนากลไกเพดัล

ในช่วง ค.ศ. 1700 บาโตโลมีโอ คริสโตฟอรี (Bartolomeo Christofori) ผู้คิดค้นและประดิษฐ์เปียโนคนแรกได้พัฒนาการผลิตเปียโนซึ่งมีรากฐานจากฮาร์พซิคอร์ด โดยเพิ่มกลไกใหม่คือ การให้ค้อนตีสายเปียโน โดยที่ค้อนไม่ค้างอยู่กับสาย และตัวค้อนก็ต้องกลับสู่ตำแหน่งเดิมโดยไม่ติดหรือค้างอย่างรุนแรง และสามารถเล่นโน้ตรวได้ เปียโนตัวแรกๆ ของเขาใช้สายเปียโนที่บางกว่าเปียโนในปัจจุบัน จึงทำให้เสียงเบากว่าเปียโนในปัจจุบันมาก

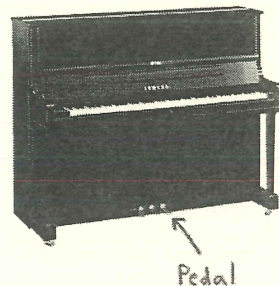
*ผู้อำนวยการหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต (ดนตรี) มหาวิทยาลัยรังสิต

ต่อมาในปี ค.ศ.1730 กอทฟรีด ซิลเบอร์มานน์ (Gottfried Silbermann) ประดิษฐ์เปียโนโดยใช้รูปแบบเดียวกันกับของคริสโตโฟรี ยกเว้นการเพิ่มคันเหยียบที่แยกแอมเปอร์ (damper) ออกจากทุกสายพร้อมกัน

มีการผลิตเปียโนกันอย่างแพร่หลายในปลายศตวรรษที่ 18 โดยเฉพาะในหมู่ผู้ผลิตในกรุงเวียนนา ที่มีชื่อเสียงคือ โยฮัน แอนเดรียส สไตน์ (Johann Andreas Stein) และนินเน็ต สไตน์ (Nannette Stein) ลูกสาวของโยฮัน แอนเดรียส เปียโนของเวียนนาจะเป็นโครงไม้ สายเปียโนสองเส้นต่อหนึ่งตัวโน้ต และใช้หัวค้อนหนัง โมซาร์ท (Mozart) ก็ได้ประพันธ์เพลงเพื่อเล่นบนเปียโนนี้ เปียโนในยุคของโมซาร์ทจะมีเสียงใสกว่าปัจจุบัน แต่มีพลังเสียงน้อยกว่าเปียโนในปัจจุบัน

เปียโนได้มีการพัฒนาให้แตกต่างไปจากฮาร์พซิคอร์ดและคลาวิคอร์ด ซึ่งกลไกเพดัลก็ถูกพัฒนาไปเช่นเดียวกันเริ่มจากช่วงแรกๆ ที่มีการผลิตเปียโนต่อเนื่องจนถึงช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ตลอดช่วงเวลานั้น เปียโนมีตั้งแต่ 1 เพดัล ไปจนถึง 6 เพดัล หรือมากกว่า 6 เพดัลก็ได้ แต่สุดท้ายเหลือเพียง 3 เพดัล เหมือนกับเปียโนในปัจจุบัน นั่นคือ ด้านซ้าย Soft Pedal หรือ Una Corda, กลาง Sostenuto Pedal และด้านขวา Sustaining Pedal หรือ Damper Pedal

การแบ่งประเภทของเพดัลในอดีต

1) Una Corda: U.C.

เพดัลชนิดนี้ถูกคิดขึ้นโดย บาโตโลมีโอ คริสโตโฟรี ในปี ค.ศ.1722 ในปัจจุบันมักเรียกเพดัลนี้ว่า Soft Pedal หรือ เพดัลเบา ซึ่งชื่อเรียกไม่ได้เป็นการอธิบายการทำงานทั้งหมดของเพดัล เริ่มแรกเป็นการประดิษฐ์เพื่อใช้ปรับปรุงเสียงและสีสันเพิ่มเติมของเสียง ไม่ใช่ระดับความดังของเสียง แต่ต่อมาภายหลังการประดิษฐ์เปียโนจะต้องมี Una Corda ด้วย เสมือนเป็นมาตรฐานหนึ่งในการผลิตเปียโน กลไก Una Corda ของ คริสโตโฟรี จะใช้มือหยุด (Hand Stop) ไม่ใช่คันเหยียบ (Foot Pedal) เหมือนปัจจุบัน

ปลายศตวรรษที่ 18 จนถึงต้นศตวรรษที่ 19 ผู้ผลิตเปียโนเริ่มสร้างสายเปียโนสามสายต่อหนึ่งตัวโน้ต การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลต่อการทำงานของ Una Corda กล่าวคือ นักเปียโนต้องเคลื่อนย้ายตำแหน่งจากสายเปียโน 3 สาย ให้เหลือ 2 สาย หรือเพียง 1 สาย เพื่อให้สายถูกค้อนตี ซึ่งจะขึ้นอยู่กับระดับความลึกที่เหยียบลงไป นี่เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญมาก แต่ในปัจจุบันการเคลื่อนย้ายตำแหน่งการตีสายไม่มีอยู่แล้วในเปียโนสมัยใหม่

เบโทเฟน (Beethoven) ได้ใช้คุณลักษณะของเพดัลนี้ เพื่อขยายความกว้างของสีสันของเสียงให้เป็นสองสีสันทับผลงานของเขา ในคอนแชร์โต้หมายเลข 4 เบโทเฟนเขียนกำกับว่า "una corda, due corda และ tre corda" และใน Sonata Op.106 ใช้คำว่า "poco a poco due ed allora tutte le corda" หมายความว่า ค่อยๆ เพิ่มจาก 2 สาย เป็นสายทั้งหมด

2) Sustaining Pedal หรือ Damper Pedal

Sustaining Pedal เป็นเพดัลที่ถูกใช้บ่อยที่สุด จนได้รับการขนานนามว่า "จิตวิญญาณของเปียโน" เป็นเพดัลขวาสุดของเปียโนสมัยใหม่ มักจะยกแอมเพอร์ทั้งหมดออกจากสายเปียโน ทำให้สายสามารถสั่นสะเทือนต่อเนื่องได้ และเกิดเสียงภายหลังจากที่ไม่ได้กดคีย์แล้ว เพดัลชนิดนี้เพิ่มการแสดงออกทางเสียงเพลง ทำให้เกิดเสียงก้องกังวานและเกิดทำนองที่ชัดเจนจากการต่อเนื่องของตัวโน้ต (legato) ช่วยให้ผู้บรรเลงสามารถเล่นโน้ตต่อเนื่องได้ง่ายขึ้น

3) Sostenuto Pedal หรือ Middle Pedal

เป็นเพดัลที่จะทำให้แอมเพอร์ยกค้างอยู่ โดยส่งผลให้โน้ตตัวนั้นคงมีเสียงค้างอยู่ โดยไม่ปนกับโน้ตตัวอื่นๆ วิธีการเล่น Sostenuto Pedal กดคีย์ตัวโน้ตที่ต้องการให้เสียงค้างแล้วจึงเหยียบเพดัล ก่อนที่จะปล่อยคีย์ เมื่อเสียงโน้ตตัวที่ต้องการค้างอยู่ มือก็จะสามารถเล่นโน้ตตัวอื่นๆ ได้ โดยเสียงจะไม่มารบกวนกัน โดยโน้ตตัวนี้เพียงตัวเดียวที่ยังคงมีเสียงค้างอยู่

4) Hand Stops

Hand Stops หรือเรียกได้ว่า Sustaining Stops หรือ Damper Stops สำหรับการบังคับหยุดแอมเพอร์ที่เรียกว่า Hand Stops เนื่องจากว่าเริ่มแรกเป็นการบังคับด้วยมือ แต่ไม่สะดวกสำหรับผู้เล่นที่ต้องเล่นเปียโนบนคีย์บอร์ดอย่างต่อเนื่องด้วยมือข้างหนึ่ง ส่วนมืออีกข้างหนึ่งต้องอยู่ที่ตัวบังคับหยุดแล้วถ้าไม่สามารถเล่นได้ก็ต้องมีผู้ช่วยคอยช่วยใช้ Hand Stops นี้ เหมือนกับที่นักกอล์ฟเทนนิสทำ ซึ่งยังคงปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

5) Foot Pedal

แม้จะยังมีข้อถกเถียงอยู่บ้างว่า ผู้ประดิษฐ์เปียโนคนใดเป็นคนแรกที่ใช้ แต่ก็ยังพอจะกล่าวได้ว่า แหล่งผลิตเปียโนในอังกฤษเป็นแหล่งผลิตแห่งแรกที่มีการพัฒนา Foot Pedal แต่มีข้อสังเกตว่า ผู้ประดิษฐ์เปียโนชาวอังกฤษเหล่านั้น ออกเดินทางจากลอนดอนไปเยอรมนี แล้วได้ไปร่วมงานกับ กอทฟรีต ซิลเบอร์มานน์ ผู้ประดิษฐ์เปียโนชาวเยอรมันที่ริเริ่มตัวบังคับหยุด ซึ่งยังไม่สามารถเจาะจงได้ว่าเป็นตัวบังคับหยุดด้วยมือ ด้วยเข่า หรือด้วยเท้า ผู้ประดิษฐ์เปียโนชาวอังกฤษที่เคยได้ร่วมงานกับซิลเบอร์มานน์ และประสบความสำเร็จคือ อเมริคัส แบ็คเกอร์ (Americus Backer) อัดัม เบเยอร์ (Adam Beyer) และ จอห์น บรอดวูด (John Broadwood) เป็นผู้ผลิตเปียโนในอังกฤษที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นกลุ่มแรกที่ใช้รูปแบบใหม่นี้

แกรนด์เปียโนของ อเมริคัส แบ็คเกอร์ ผลิตเมื่อปี ค.ศ.1772 เป็นเครื่องดนตรีเพียงชิ้นเดียวของเขาที่ยังคงอยู่และเชื่อกันว่าเป็นต้นฉบับ Foot Pedal และเป็นเปียโนหลังแรกที่มีรูปร่างลักษณะเพดัล

6) Janizary Pedal

ระหว่างช่วงปลายศตวรรษที่ 18 ชาวยุโรปเริ่มนิยมชมชอบดนตรีตุรกี ทำให้เพลงสไตส์ตุรกีเริ่มแพร่หลาย อาจเป็นไปได้ว่าความนิยมนี้เริ่มมาจากวงโยธวาทิตทหารตุรกีได้บรรเลงเพลงถวายแก่กษัตริย์ Augustus the Strong แห่งโปแลนด์ บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีหลายชนิดประกอบด้วย กลอง, ฉาบ, กระดิ่ง, ระฆัง, กลอง ฯลฯ ซึ่งบรรเลงด้วยเสียงดัง และไม่ประสานสอดคล้องกัน ผู้ประพันธ์เพลงและนักดนตรีมีความต้องการที่อยากจะทำเสียงจากวงโยธวาทิตตุรกีนี้ ผู้ผลิตเปียโนจึงประกอบเพดัลเข้าในเปียโนเพื่อให้สามารถเล่นกลองแตก, กลองใหญ่, กระดิ่ง, ระฆัง, ฉาบ หรือ ไทรแองเกิ้ล โดยการสัมผัสเพดัลไปพร้อมกับการเล่นคีย์เปียโน แต่ไม่พบในปัจจุบัน

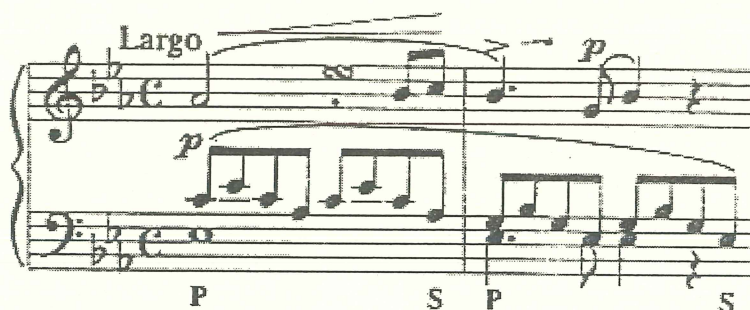
Janizary Pedal เป็นเพดัลชนิดหนึ่ง ที่รู้จักกันดีในงานประดิษฐ์เพดัลรุ่นแรกๆ เพื่อเพิ่มเสียงเข้าไปในการเล่นเปียโน เป็นผลให้มีไม้กลองตีด้านข้างขวานับอร์ด เขย่าให้เกิดเสียงสั่นกระดิ่ง และแม้แต่เสียงฉาบก็เลียนเสียงด้วยการตีสายเปียโนเสียงต่ำหลายๆ เสียงด้วยแผ่นโลหะทองเหลือง ในบทเพลงท่อน Rondo Alla Turca จาก Sonata K.331 ของโมสาร์ท ที่ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1778 ก็มีการระบุให้ใช้ Janizary Pedal

วิธีการใช้เพดัลในยุคคลาสสิก

1. ลักษณะการใช้ Sustaining Pedal

1.1) ใช้แบบ *Rhythmic Pedaling* คือ การใช้เพดัลตามจังหวะดนตรี เมื่อเล่นคอร์ดก็เหยียบเพดัล เมื่อจะเปลี่ยนคอร์ดถัดไปก็ปล่อยเพดัลขึ้น แล้วก็เหยียบเพดัลอีกทันทีเมื่อเล่นคอร์ดถัดไป

ตัวอย่างที่ 1.1 Pollini, Metodo

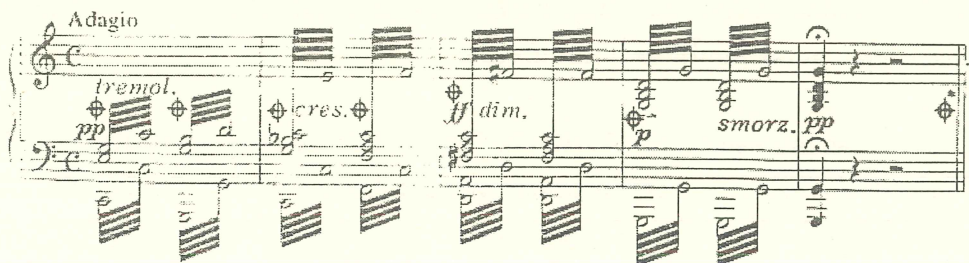

มีเครื่องหมายใช้เพดัลกำกับ โดยใช้ p (ย่อมาจาก Pedal คือให้ใช้เพดัล หมายความว่าให้เหยียบลง) และ s (ย่อมาจาก Senza คือยกเลิกการใช้ เพดัล หมายความว่าให้ปล่อยขึ้น)

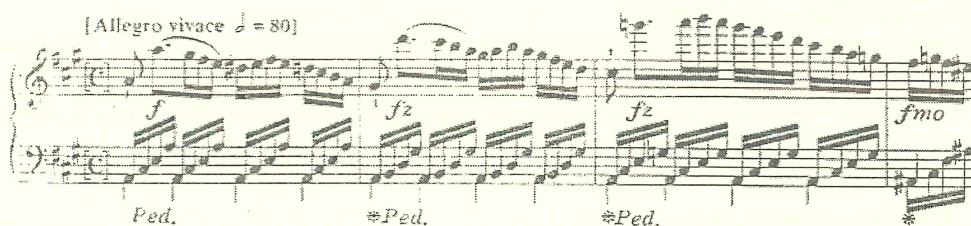

1.2) *Syncopated* หรือ *Legato Pedaling* เป็นรูปแบบการใช้เพเดิลที่ใช้บ่อยที่สุดในปัจจุบัน เพเดิลจะถูกเหยียบทันทีหลังจากกดคีย์ แล้วปล่อยและเหยียบทันทีอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเล่นทำนองต่อไป ไม่ทราบแน่ชัดว่ารูปแบบการใช้เพเดิลนี้ ครั้งแรกเมื่อไหร่ จนกระทั่งมีการบันทึกอย่างชัดเจนในปี ค.ศ.1860 - 1870

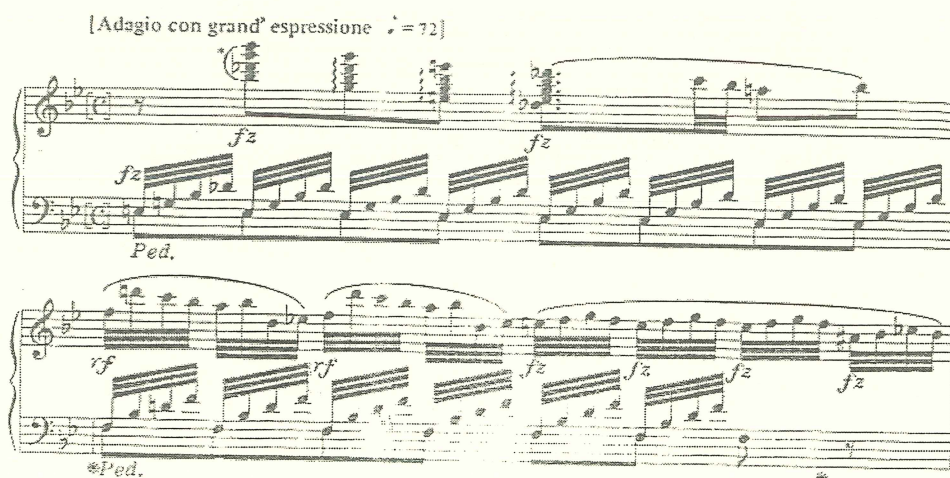
ตัวอย่างที่ 1.2 Czerny, *Piano Forte School*, III หน้าที่ 61

ตัวอย่างที่ 1.3 Clementi, *Sonata op.50*

ตัวอย่างที่ 1.4 Clementi, *Gradus ad Parnassum*

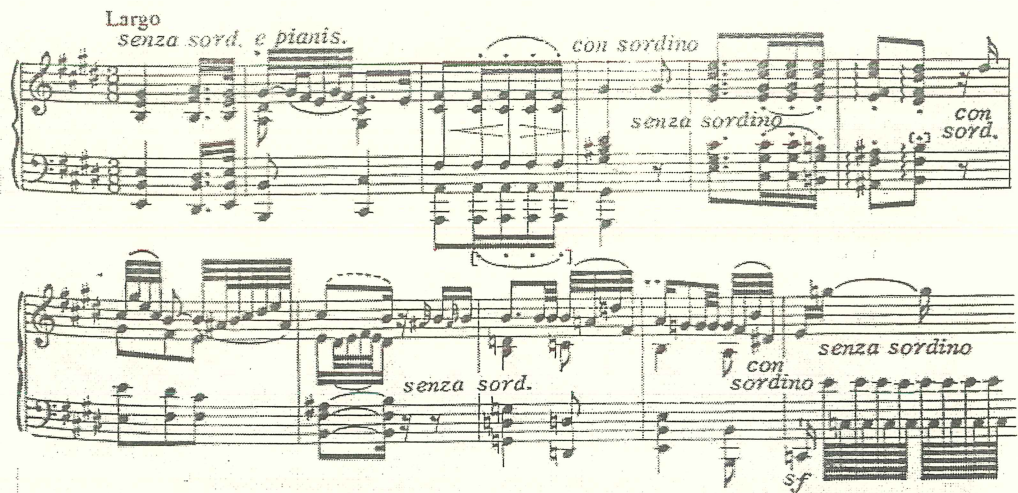

2. การวางเครื่องหมาย Sustaining Pedal ลงในโน้ต

วิธีการเขียนเครื่องหมายเพเดิล ลงในโน้ตอาจเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าจะใช้เพเดิลเป็นรูปแบบ Rhythmic Pedal หรือ Syncopated Pedal ถ้าหากเป็นรูปแบบ Rhythmic Pedal การวางตำแหน่งเครื่องหมายปล่อยเพเดิลจะอยู่ใต้ทำนองใหม่ (มากกว่าที่จะตั้งอยู่ก่อนทำนองใหม่) เมื่อไม่มีเครื่องหมายเพเดิลวางอยู่ต่อ เคลเมนต์ และเบโทเฟน ก็ใช้วิธีการเขียนนี้ด้วย ในผลงานการประพันธ์เพลงของ เบโทเฟน ที่พิมพ์ขึ้นครั้งแรก การระบุให้เหยียบและปล่อยเพเดิลใช้คำว่า *Senza Sordino* กับ *Con Sordino* เมื่อเครื่องหมายปล่อยเพเดิล และมีเครื่องหมายให้ใช้เพเดิลต่อทันที เครื่องหมายทั้งสองจะอยู่ในตำแหน่งตามตัวอย่างที่ 2.1

ตัวอย่างที่ 2.1 Beethoven, Piano Concerto no.3 op.37

ตัวอย่างที่ 2.2 Beethoven, 15 Variations op.35

ตัวอย่างที่ 2.3 Beethoven, Piano Concerto no.4 op.58

ตามตัวอย่างที่ 2.3 เมื่อเบโทเฟน เปลี่ยนการใช้เครื่องหมายจากคำว่า Senza sordino และ Con Sordino เป็น Ped. และ O ทำให้เขาสามารถวางเครื่องหมายทั้งสองใกล้กันได้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังสามารถวางไว้ที่ใดคอร์ดเดียวกันได้

ตัวอย่างที่ 2.4 Beethoven, Sonata op.53, Rondo

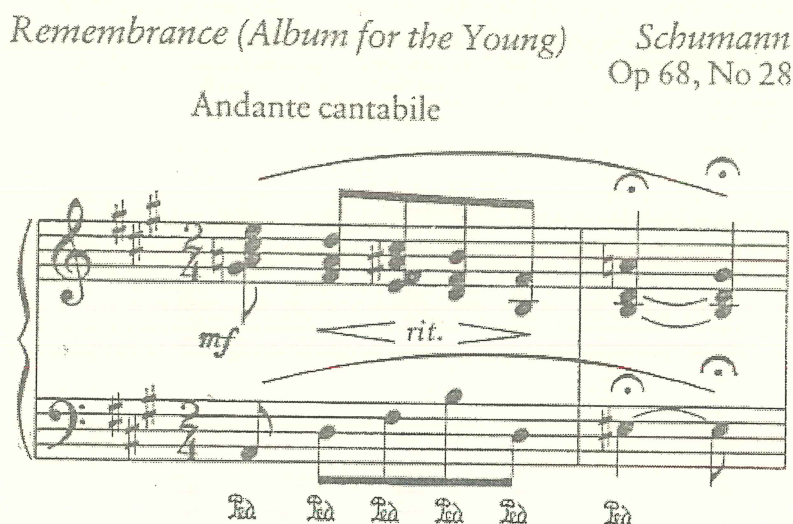
จากตัวอย่างที่ 2.4 บทเพลง Sonata "Waldstein" ท่อน Rondo เบโทเฟน ได้เขียนเครื่องหมายให้ปล่อยเพดัล ที่โน้ตเบบิตสองชั้นหลังจังหวะที่สองก่อนที่จะจบห้อง และใส่เครื่องหมายเพดัลต่อในห้องถัดไปเกิดช่องว่างที่ไม่ได้ใช้ เพดัล อยู่เกือบหนึ่งจังหวะ นักเปียโนรุ่นใหม่หลายคนใช้ Syncopated Pedal ตรงช่องว่างจุดนี้ แต่ถ้าพิจารณาอย่างถี่ถ้วน หากใช้เพดัล ตามที่โน้ตเขียนไว้ จะเป็นการเปลี่ยนสีสันของเสียงเมื่อแฉกเปอร์หยุดช่วงสั้นๆ ช่วงหนึ่ง ไม่เพียงแต่จะเป็นการเพิ่มความโดดเด่นของจังหวะตก (downbeat) เท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างปรากฏการณ์คล้ายคลึงกับการหายใจ ซึ่งก็เป็นการเชื่อมต่อกันรูปแบบหนึ่ง

3. สไตส์การใช้ Sustaining Pedal สำหรับเพลงยุคคลาสสิกบนเปียโนปัจจุบัน

Sustaining Pedal ถูกเรียกว่าเป็น "จิตวิญญาณ" ของเปียโน เมื่อใช้จะทำให้เกิดสีสันในจินตภาพทางดนตรี และทำให้เกิด legato ในประโยคที่นิ้วไม่สามารถเล่นได้ต่อเนื่อง แต่ก็มียุคหนึ่งว่าเมื่อไหร่ควรจะใช้ และจะใช้อย่างไร

ตัวอย่างที่ 3.1 Schumann, Remembrance จาก Album for the Young op.68 no.28

จากตัวอย่างที่ 3.1 ถ้าใช้เพดัลครั้งเดียวตั้งแต่ต้นประโยคถึงจบประโยค ผลก็คือเสียงจะปนกัน ดังนั้นจึงควรใช้ทุกครั้งที่เปลี่ยนเสียงประสานหรือฮาร์โมนี (harmony) ถ้าหากว่าใช้เพดัลทุกคอร์ดที่เปลี่ยนดังที่เครื่องหมายบ่งชี้ ประโยคนี้ก็จะสมบูรณ์

โดยปกติการเล่นเพดัล ก็จะยกมือและเท้าไปด้วยกัน โดยเหยียบเพดัลอย่างรวดเร็ว ภายหลังจากที่เล่นคอร์ด ความสำเร็จของการใช้เพดัล จะทำให้แต่ละคอร์ดที่แตกต่างกันต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน วิธีการใช้เพดัลนี้รู้จักกันดี เรียกว่า "Syncopated Pedaling"

สำหรับการฝึกซ้อม ให้เหยียบเพดัลหลังจากที่เล่นคอร์ดและยกขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อเล่นคอร์ดถัดไปพร้อมๆ กับเหยียบเพดัลต่อ

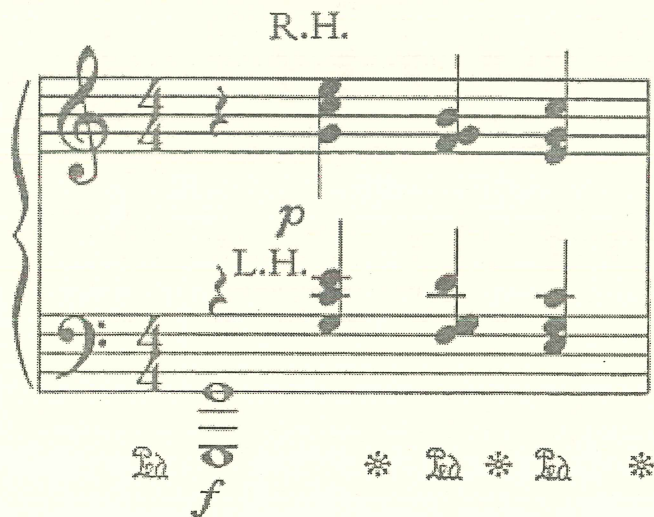
Syncopated Pedal เป็นรูปแบบที่ใช้กันมาอย่างยาวนาน และเป็นเหมือนกฎเกณฑ์ทั่วไปที่ห้ามจะเคลื่อนไหวหลังมือ ในช่วงการเคลื่อนไหวที่เหลื่อมกัน ควรจะต้องมีการตัดสินใจอย่างดี จากความจริงที่ว่าสายเปียโนในระดับเสียงสูงจะสั่นสะเทือนเร็วกว่าสายเปียโนในระดับเสียงที่ต่ำกว่า ดังนั้น เมื่อเล่นคอร์ดเสียงสูงควรเหยียบเพดัลอย่างรวดเร็วที่สุด ก่อนที่จะยกนิ้วขึ้นจากคีย์ แต่เมื่อเล่นโน้ตเสียงต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เล่นเสียงดังหรือฟอร์โต้ อาจจะต้องเปลี่ยนเพเดิลหลายครั้ง จึงจะทำให้สายเปียโนหยุดการสั่นสะเทือนอย่างสมบูรณ์ ระยะเวลาจะขึ้นอยู่กับเปียโนแต่ละหลัง ดังนั้น การฟังอย่างละเอียดและการทดสอบอย่างตั้งใจ จะทำให้แน่ใจได้ว่าเสียงที่ออกมาชัดเจนไม่ปนกัน

บางครั้ง Sustaining Pedal อาจใช้พร้อมกับจังหวะดนตรี นั่นคือเมื่อเล่นคอร์ดก็เหยียบเพเดิล และปล่อยเพเดิล เมื่อถึงโน้ตตัวสุดท้ายของคอร์ด เรียกการใช้นี้ว่า "Rhythmic Pedaling" นักเปียโนหลายคน ในปัจจุบันใช้รูปแบบนี้เพื่อเพิ่มคุณลักษณะของจังหวะมาร์ช วอลท์ซ และจังหวะเต้นรำอื่นๆ เพื่อเน้นย้ำการเน้นเสียงหนักของตัวโน้ต (accent) และโน้ตหรือคอร์ดที่ต่อเนื่องกันและเพิ่มโทนเสียงของตัวโน้ตให้ชัดเจนเฉพาะตัว

ตัวอย่างที่ 3.2

ตัวอย่างที่ 3.2 มือซ้ายไม่สามารถกดค้าง bass octave ได้ และในขณะเดียวกันก็ต้องเล่นคอร์ดเคลื่อนที่ไปด้วย ถ้าหากใช้เพเดิลต่อเนื่องยาวนานจนจบห้อง ก็จะทำให้สองคอร์ดสุดท้ายที่ฮาร์โมนีเปลี่ยนเสียงจะปนกัน เพื่อหลีกเลี่ยงควรเหยียบเพเดิลทันทีที่เล่น octave แล้วยกขึ้นและเหยียบลงทันที สองคอร์ดสุดท้าย ซึ่งแดมเปอร์จะยังไม่สามารถควบคุมการสั่นสะเทือนได้ จะทำให้ bass octave ยังคงมีเสียงต่อเนื่องตลอดห้อง เทคนิคนี้เรียกว่า "Half Pedaling"

สำหรับเปียโนสมัยใหม่ เราสามารถเหยียบเพเดิลลงไปเพียงครึ่งหนึ่ง หรือเพียงแค่ $\frac{1}{4}$ ของความลึกของเพเดิล โดยแดมเปอร์จะแค่ลดการสั่นสะเทือนของสายเปียโน แต่ไม่ได้หยุดการสั่นสะเทือนทั้งหมด ในบางประโยคอาจจะเหยียบให้ลึกเต็มที่ แล้วปล่อยบางส่วนหรือใช้การเปลี่ยนเพเดิลเร็วๆ ที่รู้จักกันเรียกว่า "Flutter หรือ Vibrato Pedaling"

ปัจจุบันนักเปียโนส่วนใหญ่จะใช้เพเดิลสั้นๆ มากกว่าเหยียบค้างยาว เพราะมันจะช่วยให้เสียงก้องกังวาน แต่เสียงไม่ปนกัน ให้ลักษณะเสียงที่สะอาดและต่อเนื่อง ที่ๆ ไม่ควรใช้เพเดิลในบทเพลง คือ เมื่อมีการระบุ staccato, non legato และตัวหยุด หรือประโยคที่มีการเปลี่ยนทำนองอย่างรวดเร็ว เพเดิลควรใช้เพียงเพื่อการต่อของแนวทำนอง ไม่ใช้การปนกันของเสียงประสาน ขณะหัดเพลงจึงควรฝึกซ้อมระยะหนึ่งก่อนโดยไม่ใช้เพเดิล และเมื่อเล่นได้ถูกต้องแม่นยำแล้ว จึงค่อยใช้เพเดิลเพื่อเสียงที่ถูกต้อง

การใช้เพเดิล นอกเหนือจากการบ่งชี้ในเนื้อเพลงแล้ว จะขึ้นอยู่กับจังหวะของบทเพลง ห้องที่ใช้ในการแสดง, เครื่องดนตรีที่กำลังเล่นอยู่, ลักษณะเสียง, กลไกของแดมเปอร์และกลไกของเพเดิล แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดของการใช้เพเดิล คือการฟัง ศิลปะในการใช้เพเดิลก็เพียงแค่พัฒนาการฟังให้สามารถวิเคราะห์ แจกแจงได้และทดลองเล่น ซึ่งจะทำให้นักเปียโนมีปฏิกิริยาตอบกลับอย่างต่อเนื่องจากหูไปสู่เท้า เป็นการทำงานที่ต่อเนื่องได้โดยอัตโนมัติ ช่วยในการเล่นเปียโนในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน หรือเล่นบนเปียโนอื่นๆ ที่ไม่เคยชิน

4. Una Corda Pedal

นักวิชาการในยุคคลาสสิก ให้ความคิดเห็นว่ามักจะใช้เพเดิลนี้ ในช่วงท่อนที่ต้องเล่นเบาๆ และ ยังใช้ในท่อน ที่เป็น diminuendo และบางครั้งยังใช้ในท่อนที่เป็น crescendo อีกด้วย เพราะว่าการใช้ una corda pedal จะทำให้เกิดผลกับระดับความดังของเสียงและสีสนของเสียงที่แตกต่างไป และมักจะใช้ในตอนต้นมากกว่าที่จะใช้ตอนกลางของประโยค หรือของการเคลื่อนที่ของโน้ต แต่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะเสียงและระดับเสียงของเปียโนแต่ละหลังด้วย

เป็นที่น่าสนใจว่า ในช่วงทศวรรษที่ 1820 มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า การทำให้เสียงดังขึ้นหรือเบาลง นักเปียโนควรจะใช้นิ้วของตนเองสร้างเสียงเหล่านั้นมากกว่า จากข้อวิพากษ์นี้ทำให้มีการเพิ่มศักยภาพของเปียโน เพื่อให้ นักเปียโนสามารถบังคับเสียงในระดับเสียงเบาได้ดีขึ้น

Una Corda pedal นี้สามารถใช้เดี่ยว หรือจะใช้ไปพร้อมกับ damper pedal ด้วยก็ได้ การใช้ด้วยกันทั้งสองเพเดิลจะยิ่งเพิ่มสีสนของเสียงมากกว่าที่จะเล่น una corda pedal เพียงอย่างเดียว

การบ่งชี้การใช้ una corda pedal ในโน้ตของยุคคลาสสิกและยุคหลังจากนั้นก็คือ เครื่องหมาย una corda, u.c., due corde หรือ mit Verschiebung และเครื่องหมายให้ปล่อย una corda pedal คือ tutte le corde, tre corde หรือ ohne Verschiebung

การใช้เพเดิลที่ตื้นนั้น จะเกิดจากการฟังเสียงที่ออกมา ผู้เล่นจะต้องละเอียดอ่อนกับเสียงที่เกิดขึ้น เพื่อการใช้เพเดิลจะทำให้เกิดเสียงที่ผู้เล่นต้องการให้ได้มากที่สุด □□□